

Iz delavskih krogov. Zveza premogarjev.

PRI KONVENCIJI PREMOGAR- JEV SE POSVETUJEJO O ZVEZI VSEH PREMO- GARJEV.

Lastniki rogov države Illinois se na-
dejo odavati povabilu k skupni
konferenci.

PRED BOJEM?

Indianapolis, Ind., 28. jan. Razni
odseki konvencije premogarjev, kateri
zastopajo pri tukajšnji konvenciji
njihove organizacije skoraj vse pre-
mogarje v Združenih državah, še ni-
so dokončali svoja poročila in vsled
tega je bila včerajšnja seja le kratka.
Nekateri delegatje so mnenja, da
se lastniki rogov pozove, naj gotovo
pridejo k skupnemu posvetovanju
lastnikov rogov in premogarjev, kte-
ro se bode vršilo v prihodnjem tednu
v Toledo, O. Zajedno se tudi želi,
da se to posvetovanje preloži za te-
den dni, kajti potrebno je, da tra-
ja konvencija še par dni, kajti le na
ta način je delegatom mogoče njihove
posle natančno izvršiti. Tozadnji
predlog se pa včeraj ni postavil in kon-
vencija so preložili, da se tako odse-
kom omogoči dovršiti svoja poročila.
Predsednik premogarske organizacije,
Lewis, podpredsednik McCulloch in
tajnik Perry so sedaj prihajali odse-
ku za plačilno listino, kateri bode iz-
dal novo pogodbo, katero bodo pre-
mogarji predložili lastnikom rogov
pri zborovanju v Toledo. Država Il-
linois bode brezdvomno tvorila pri
bodočem boju glavno bojno polje, a-
ko pride v resnici do štrajka premo-
garjev rogov meškega premoga.
Lastniki rogov države Illinois so
namreč že izjavili, da se konference v
Toledo ne bodo vdeležili in da se tudi
ne bodo ravnali po kakik pogodbah, ako
se kaka v Toledo sklene. Premo-
garji so prepričani, da je to zvijača
lastnikov rogov, kateri nameravajo na
ta način premogarje razdvojiti, ven-
dar se pa poskus lastnikom rogov ne
bode posrečil, kajti zastopniki illi-
nojskih premogarjev so izjavili, da se
bodo premogarji imenovali države na-
tanočno ravnali po sklepih zborova-
nja v Toledo in da bodo v vsakem
slučaju nastopili soglasno z premo-
garji drugih držav.

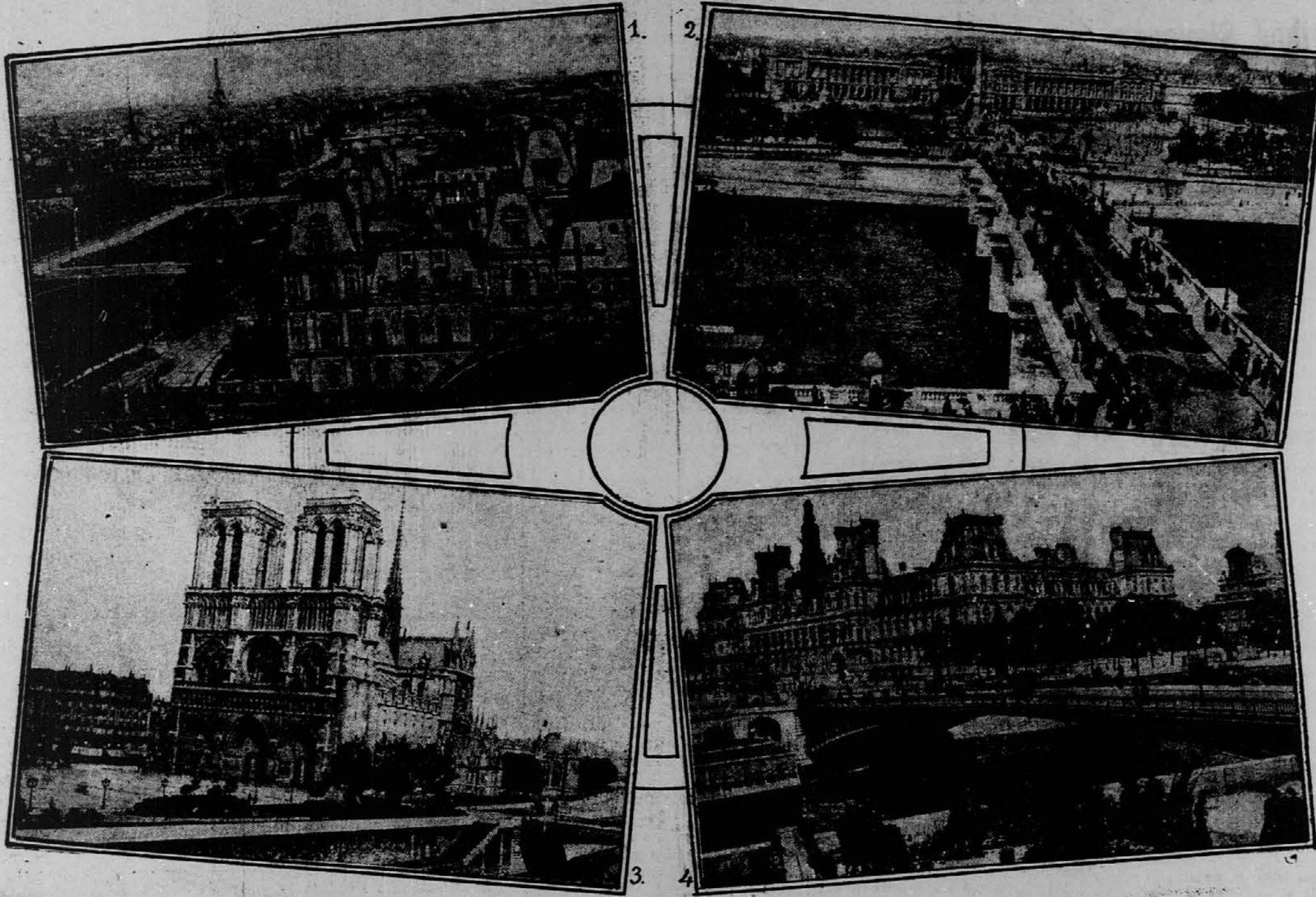
Razni delegatje so mnenja, da bi
vsj člani sedanjih konvencij potovali
v Toledo h posvetovanju glede plače,
toda uradniki so mnenja, da bi to
preveč veljalo. Kljub temu pa za-
htevajo delegatje, da se njihov načrt
odobri, kajti oni povdarjajo, da so
jim premogarji naročili, naj zahteva-
jo v njihovem imenu povišanje plače,
in da imajo pravico izraziti tudi svo-
je mnenje, ko se bode šlo za določitev
plače.

V kratkem sklene premogarska or-
ganizacija pogodbo z veliko zapadno
organizacijo, ki je znana pod imenom
Western Federation of Miners. Po-
godbu, kateri je že izdelana, morata
pa seveda obe organizaciji potrditi
in šele potem se podpisati. Pogodba se
je izdelala vsled priporočila oboje-
stranskega skupnega odbora, kateri je
predlagal glede vzajemnosti jednoglas-
no sprejel.

McKees Rocks, Pa., 28. jan. V tu-
kajšnji tovarni jeklenih železnih
vzvodov je pričelo par sto delavcev
štrajkati. Z delom so prenehali oni
delavci, ki izdelujejo osi za vozove,
kajti pri zadnjem štrajku se jim je
obljubilo, da se jim bode dajala zo-
pet ona plača, kakoršnja so dobivali
pred letom 1907, kar se pa še dose-
daj ni zgodilo. Družba je kasneje
naznaniila, da zamore le ona sama
dopolniti, sedaj naj se uvede zopet
taka plača. Da je tako plačo obljui-
bila, priznava družbeni uradniki
sami, zajedno pa trdijo, da so sedaj-
nje razmere take, da jim je nemogo-
če plačevati svoje delavce tako, ka-
kor je bilo želeli.

Mohorjeve knjige

Na letošni razprodaji in ne moremo
zadovoljiti vsakega želje. Za drugo
leto jih izdamo 1000 komadov in bo-
dimo lahko zadovoljni postregli.
Upravišтво.

K POVODNJI V PARIZU.

1. — Panorama devetih mostov, ki vodijo preko reke Seine. — 2. Place de la Concorde. — 3. Katedrala Notre Dame. 4. Hotel de Ville (mestna hiša).

Povodenj v Franciji. Skrajnost nevarnosti.

OD LETA 1612 NADALJE V PA- RIZU NI BILO TAKE PO- VODNJI, KAKOR V LE- TOŠNJEM LETU.

Najhujše je pričakovati žele potem,
ko voda upade; preteče bolezn.

REŠILNA DELA.

Pariz, 28. jan. Reka Seine tudi danes
se neprestano narašča, dasiravno
sedaj več ne dežuje. Voda je pričela
teči preko nasipa Cours de la Reine
na južni strani Place de la Concorde.
Ako se ta nasip podre, potem zalije
voda vse Champs Elisee. Vojstvo
je sedaj napravilo kordon krog Place
de la Concorde. Mnogo ulic je po-
polnoma temnih in ostavljenih.

Voda reke Seine je danes tako na-
rasla, da tako visoko še ni segala od
velike povodnji v letu 1615 naprej.
Vendar je pa nadaljno naraščanje
vode sedaj baje pri kraju, kajti o po-
ludne je voda prenehala naraščati, iz-
česar je sklepali, da bode sedaj hitro
padala. Višino vode merijo na Pont
Royal in danes so opazili, da je bila
o poludne kakih deset minut jednako
visoka, kakor je pričela počasi pa-
dati. Ta vesela novica se je hitro
raznesla po vsem mestu, in ko je po-
tem prenehalo deževati ter ko je pri-
čelo sijati sonce, je med prebival-
stvom zavladalo nepopisno veselje.
Vendar je pa ta radost trajala le
nekaj časa, kajti voda je kmalo pri-
čela zopet naraščati, in kakor se u-
radoma zatrtuje, bode narasla še za
8 palcev, predno prične stalno upa-
dati. Pri Pont d'Alma je valovje
prekoračilo bregove in voda se je raz-
lila po Court de la Reine. Vse ulice
okraja Saint Germain so sedaj
preplavljene. Hišo, v kateri je nastaj-
njeno poslanstvo Združenih držav,
so morali ostaviti in poslanik Bacon
se je preselil s svojo družino v Hotel
Mercedes.

Na Place de la Concorde, na Rue
Saint Honore in Rue de Lappe so na-
stale velike razpoke. Povsodi je
sedaj vojaštvo na delu, da gradi na-
sipe in da tako zabrani nadaljno pro-
diranje vode v mesto. Včeraj po no-
či je zavladal izreden mrz in voda

se je hitro spremenila v led. Tudi
ako voda prične padati, ne more
ljudstvo upati, da je že najhujše
prestano. Ulice se vedno bolj pogre-
zajo in tako je mnogo hiš v nevar-
nosti, da se podro. Nadalje je treba
tudi poskrbeti za hrano in obleko ti-
sočnim in tisočnim ljudem, kateri so
vsled povodnji izgubili vse, kar so imeli.
Poleg tega prete mestu tudi
razne epidemične bolezni, ktere so
izdatno nevarnejše, kakor povodenj
sama po sebi. Zdravniki tukajšnje-
ga mesta so se že pričeli posvetovati
z oblastmi, da ukrepejo, kar je po-
trebno, da se prepreči legar in druge
epidemične bolezni. Kako resen
je položaj v mestu, je pred vsem raz-
vidno iz tega, da so skoraj vsi kanali
v mestu pokrpani, da so odvodne
cevi deloma popokale, ali so pa zama-
šene z blatom, tako, da je odtok ne-
snage nemogoč. Ulice so polne od-
padkov in tudi reka Seine sama je
pričela nepopisno smrdeti.

Rešilna dela se vrše redno in pri-
tem so v prvi vrsti zaposleni mornar-
ji, ki inace vrše službo na severnem
in zapadnem obrežju.

Versailles, 28. jan. Reka Seine je
med tukajšnjim mestom in Parizom
izstopila iz svoje struge. Kljub temu
pa ni nihče ponorel vsled povod-
nji. Škoda je naravno velikanska.

Rimes, 28. jan. Reka Rhones še
neprestano narašča in škoda v de-
partementu Gard je velikanska. Lju-
dem, ki bivajo na deželi dovajajo
sedaj v čolnih potrebno hrano.

Denarje v staro domovino.
pokljamu
za \$ 10.30 50 kron,
za 20.45 100 kron,
za 40.90 200 kron,
za 103.25 500 kron,
za 204.00 1000 kron,
za 1018.00 5000 kron.
Poštarnica je včeta pri teh svotah.
Doma se nakazuje svote popolnoma
izplačajo brez vinarja odbitka.
Nale denarne pokljamne izplačajo
c. kr. poštarni krančni urad v 11. do
12. dne.
Denarje nam poslati je najprih-
nejše do \$25.00 v gotovini v priporo-
čenem ali registriranem pismu, volje
vredne po Domestic Postal Money
Order ali pa New York Bank Draft
FRANK SAKSER CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. Y.
Cleveland, Ohio.

Vsestranska zadovoljnost Cerkev in gostilničarji.

V INDIANAPOLISU JE MAYOR ODREDIL, DA MORAJO TU- DI GOSTILNIČARJI HO- DITI V CERKEV.

Na ta način bode gostilniškim in
cerkvenim poklicom pomagano.

MEDSEBOJNA PODPORA.

Indianapolis, Ind., 28. jan. Mayor
Shank je ravno izdal novo, zelo
praktično odredbo. Dosedaj so nam-
reč gostilničarji v tukajšnjem mestu
izdatno škodovali cerkvenemu busi-
nesu, kajti točili so pijačo tudi te-
daj, ko so se po cerkvah vršile službe
božje. Vsled tega je mnogo ljudi
prihajalo v gostilne mesto v cerkev.
Da se pa to v nadalje prepreči, je
mayor sili odredil, da se bode v na-
dalje vsakemu gostilničarju odvzela
licenca, ako greši proti zakonu. —
Vsak tak gostilničar bode moral po-
tem hoditi v cerkev, in sicer toliko
časa, dokler ne bode zamogel pred-
ložiti od duhovnov pismeno potrdila,
da je bil pri vsej nedeljski službi
božji v cerkvi. Potem zamore zopet
izvrševati svoj poklic. Na ta način
so dosedaj odvzeli trem gostilničar-
jem njihove licence, ktere so ustav-
ljene za toliko časa, da prinese ob-
lastim "dokaze", da hodijo ob ne-
deljah v cerkev.

Med temi grešnimi gostilničarji je
bil tudi Marion Cummins. Tega je
mayor vprašal: "Cummins, koliko
časa že niste bili v cerkvi?" —
"Well, mayor, jaz mislim, da nisem
bil v cerkvi, odkar sam se poprijel
gostilniške obrti", odvrnil mu je
Cummins. — "Poslušajte toraj Cum-
mins, kaj nameravam storiti. Vašo
licenco vam za nedoloten čas prekli-
čem." — "Za nedoloten čas?" —
vpraša Cummins prestrašen. — "Da,
to velja za toliko časa, da bode šli
v cerkev, in da mi prinesejo od du-
hovna pismeno potrdilo, da ste bili
v cerkvi med vso službo božjo. Za
to vam pa ne priporočam metodistič-
ne, presbiterijanske ali druge
cerkve, kajti vi greste lahko v katero-
koli cerkev se vam poljubi, samo da
mi prinesejo pismeno potrdilo od ka-

POSVETOVANJA O DRAGINJI.

Debata valed draginje mesa v zvezi-
nem senatu.

Washington, D. C., 29. januarja.
Včeraj so v senatu nad dve uri de-
batali o novem tarifu in pri tem
so se še posebej ozirali na vpliv ta-
rifa na sedanjo draginjo živil. De-
bato je otvoril senator Lodge, kateri
je v svojem govoru povdarjal, da ta-
rif niti malo ne vpliva na cene živil.
Potem je izjavil, da je vzroke dragi-
nje iskati v tem, da se zaloga zlata
množi in ker odjemalci sedaj več po-
trebujejo, kakor so potrebovali svo-
ječasno. Iz tega zaključuje imeno-
vani senator, da tarif ne more vpli-
vati na cene živil, kajti na cene tudi
preje ni nikdar vplival.

Senator Bacon je pa zastopal na-
sprotno stališče in je tem povodom
čital razne časniške članke, v kterih
se trdi, da naš mesarski trust v Lon-
donu svoje meso ceneje prodaja ka-
kor doma, in sicer za devet centov
pri funtu. Nadalje je tudi povdal,
da je življenje v Detroitu, Mich., za
25 odstotkov ceneje, kakor v Wind-
sorju, Canada, dasiravno sta oba me-
sta ločena le po mostu, ki vodi preko
reke Detroit.

Debate so se udeležili tudi sena-
torji Gallinger, Smith, Bailey, War-
ren, Carter in drugi.

Bomba v Chicagu.

Chicaga, Ill., 29. jan. V italijan-
skem delu tukajšnjega mesta se je
v neki "banki" razletela bomba. Pri-
tem ni bil nihče ranjen, dasiravno
je med stanovniki okolice prišlo sko-
raj do nevarne panike.

kega duhovna, da ste bili v resnici
v kaki cerkvi. Na ta način se bo-
dem prepričal, da se ob nedeljah za
dve uri odstranite iz vaše gostilne." —
"In dokler ne grem v cerkev, ne
smem ničesar prodajati?" vpraša
Cummins. — "Ne, niti jedno kapljico
ne smete prodati do prihodnjega
ponedeljka, ali pa do tedaj, dokler
ne prinesete pisma."

Gostilničar se je moral s tem za-
dovoljiti in sedaj išče po mestu du-
hovne, kateri mu bodo proti dobri pi-
jači vsako nedeljo, kadar bode po-
trebno, napravili potrebno pismeno
potrdilo, da je bil v cerkvi...

Razne novosti iz inozemstva.

VOJAŠKA LIGA NA GRŠKEM JE PRISILILA MINISTERSTVO K ODSTOPU.

Tudi kabinet na Norveškem je odst-
pil, ker je levica zmagala
vladino stranko.

VOLITVE V ANGLIJI.

Atene, Grška, 28. jan. Kabinet
Mavromichalis je moral odstopiti in
sicer vsled zahteve vojaške ali čas-
niške lige, ktera sedaj odloča v vseh
javnih zadevah Grške. Ministri so
včeraj zvečer priredili kratko kabi-
netno sejo, pri kateri so sklenili kralju
naznaniti da odstopijo. Novo mini-
sterstvo bode ustanovil neki Diag-
mos.

Christiania, Norveška, 28. jan. Ka-
binet z Gunnar Knudsenom na čelu
je danes podal ostavko in sicer vsled
izida zadnjih volitev, pri kterih je
zmagala levica dosedanjega vladno
stranko. Ministri so izjavili, da so
pripravili svoje portfelje obdržati
za toliko časa, da bodo imenovani no-
vi ministri. Zadnje volitve v parla-
mentu so se vršile v novembru in pri-
tem so liberalci pridobili v parla-
mentu 63 sedežev, dočim ima prejšnja
vladina stranka le 47 sedežev.

TORPEDOVA V NEVARNOSTI.

Neka angleška torpedovka je zavo-
zila na peščenine; močito
se je rešilo.

Dover, Anglija, 28. jan. Angleška
torpedovka Eden je vsled jakega
viharja zavozila na peščenine, iz ka-
terih jo kljub napornemu delu dose-
daj še niso zamogli izvleči. Na la-
diji je bilo 53 mornarjev in častni-
kov, ktere so s pomočjo rešilnih čol-
nov rešili. Ladija je zelo poškodov-
vana. Sedaj so iz nje izkrcali pre-
mog, kakor tudi vse topove, da jo
olajšajo, kakor jo bodo skušali zopet
sploviti. Ako pa to ne bode mogo-
če, potem bode valovje, ki je izredno
veliko, ladijo kmalo razbilo.

Ponarejalci denarja. Sodna obravnava.

PRI NEWYORŠKEM KAZENSKEM SODIŠČU SE VRŠI OBRAV- NAVA PROTI PONARE- JALCEM.

Pri zaslišanju je prišlo do zani-
vih izpovedi o izdelovanju
bankovcev.

STARI LOPOVI.

Pri newyorskem kazenskem sodišču
se vrši obravnava proti italijanskim
ponarejalcem bankovcev, ktere so
pred par tedni prijeli, kakor smo po-
ročali, na neki farmi, v bližini New
Yorka. Obtoženi so sami Sicilijanci.
Včeraj so skoraj ves dan zasliši-
vali Antonija Comito, kterega je to-
pa ponarejalec denarja odvedla na
farmo v Highlandu, kjer je moral iz-
delovati bankovece. Ta je povedal, da
so ga njegovi rojaki odvedli v Giu-
seppe Morellijevo hišo na 138. ulici v
New Yorku, kar se je zgodilo potem,
ko je zaman skušal uteči glavnemu
lopuvu, oziroma Italijanu Lupo, ki je
bil v Italiji svoječasnno obsojen v
veletno ječo, nakar je pa pred osmi-
mi leti ušel v Ameriko.

Comito je sodišču natančno pripo-
vedoval, kako so ga dovedli na farmo,
kjer je moral tiskati bankovece, ko so
pripravili pravo barvo. Priča je tudi
povedal, da mu je Cecola povedal, da
je nek Brooklynčan naročil za \$20.000
bankovcev po dva dolarja.

Priča je tudi izpovedal, da se je
večina ponarejenega denarja razpe-
čala v Buffalo, Chicagu in Pittsbur-
gu. Comito je izdeloval deset tednov
bankovcev po \$2, kakor tudi petake
canadske vlade. Obtožena Cina in
Ciglijo, sta prihajala običajno vsako
noč iz neke bližnje farme v njegovo
delavnico, kjer sta pregledovali iz-
vršeno delo. Nek Italijan, kterega
so nazivali "strie Vincente Paler-
mo", je večkrat ostal na farmi preko
noči, dočim je nekatere noči Comito
sam ostal na farmi. Neko noč je pri-
šel na farmo tudi Lupo, ki je prinesel
seboj dve puški, nekoliko revolverjev
in obilo streljiva. Ko je Comito na-
tiskal 10.000 dvodolarskih bankovcev,
je prišel ponj Cicala, ki je odnesel tu-
di bankovce in povedal, da so name-
njeni za nekega trgovca v Chicagu.
Ko sta se zopet iz mesta vrnila na
farmo, so ostali lopovi napolnili ve-
lik zaboj z canadskimi petaki. Kma-
lo na to so se nekateri vrnili iz pota-
vanja po zapadu, kjer so prodajali po-
narejeni denar. Vsi so bili skrajno
nejevoljni in so trdili, da je njihovo
potovanje ni izplačalo. Trdili da je
denar, kterega je izdelal Comito, slab,
tako, da ga ni mogoče prodati. Tako
sta dva potnika prodala za \$4000 ban-
kovcev, za ktere sta dobila le \$800.
Od tega denarja sta potrošila na po-
stojanje \$200. Lupo se je vsled tega
nepopisno jezil in je dejal, da je naj-
bolje, ako se ostali denar na glavi
izdelovalca sežge. Potem so si med-
sebojno razdelili dobljeni denar, do-
čim so dali izdelovalca le \$20. Za
ta denar si je kupil nekoliko obleke in
par čevljev za svojo hčer Katarino.
Ta denar je bilo vse, kar so mu lo-
povi dali za nevarno delo.

Zasliševanje Comita se danes nade-
ljuje.

Zahtevajo večjo plačo.

Hartford, Conn., 29. jan. 4000
vslužbenecv New York, New Haven
& Hartford železnice v državi Con-
necticut, kakor tudi v Massachusettsu
je sklenilo zahtevati od družbenega
vodstva povečanje plače. Te dni so
priredili vslužbenici v to svrhu po-
sebno zborovanje, pri katerem se je
sklenilo, da se zahteva povečanje
plače.

Cena vožnja.

Parnik od Austro-Americana proge
ARGENTINA
odpluje 9. februarja.
iz New Yorka v Trst in Reko. S tem
parnikom dosepejo Slovenci in Hrvati
najhitreje v svoj rojstni kraj.
Vožnja stane iz New Yorka do:
Trsta ali Reke \$35.00
Do Ljubljane \$35.00
Do Zagreba \$35.00

IV.

Zgodaj je bilo in malo gostov je bilo v kavarni "Pri treh gracijah". V kotu ob oknu sta sedela kakor običajno slikar Maks in literat Ivan, oba okinčana s tisto zanemarjeno zanesenostjo, ki je včasih smešna, a prečesto jasn glasnik njih, ki so zablodili v svetlečih slovenske umetnosti, da ne vedo — ne kod, ne kam ...

Poglej, saprament," je besedičil zamolklo slikar Maks in si vihal rmenkaste brke — "danes se mi je sanjalo o tisti no — saj veš —"

"O Anki," se je nasmehnil Ivan in izpil kozarec absinta. "No, le ne vznemirjaj zopet, ha-ha-ha-ha! Saj veš kaj so pnučare — bognie — na nobeno groša!"

"E, le ne modraj —" je ugovarjal Maks in srebval v solidnih požirkih rumenkasto slivovko — "saj vemo, koliko je številka pri hiši!"

"Ne, pri moji veri —" je zatrjeval Ivan, — "raje se obesimo na prvi kandelaber, kot da bi še kdaj zagrešil norost, kot sem jo takrat!"

"In vendar jo imaš še nekoliko rad, kaj? — E, erste Lobotne nist; wenn sie rostet putzt man sie!"

"Sakrament," se je razljutil Ivan, — "ne budali!"

"Vidiš —" je oporekal Maks — "tvoja razburjenost je jasen dokaz, da še vedno breniš!"

"Ali naj ti prisrežem?"

"Ni potreba, — ker bi malo po krivem! Ne boš, prijatelj, starega lisjaka! In posebno sedaj, ko se mož!"

Ivan je zamahnil z roko, a tedaj je prišel natak, suh in dolg kakor je gulja in izročil Ivanu drobno, belo pisance.

"Tule stvarco je prinesel postrešek in čaka na odgovor!"

Maksovo lice se je pobarvalo s temno rdečico, med tem ko je Ivanovo popolnoma osnežilo, ker oba sta se sklonila nad naslov in spoznala drobno pisavo.

"Triljon hudičev, kaj pa naj to pomeni!" se je začudil Ivan in hlastno odtrgal ovitek.

Ko je prečital, se je naslonil nazaj kot da ga je obšla slabost.

"No, sedaj pa verjamem v vse svetnike in vse čudeže, kar se jih je zgodilo! Marker, ročite postreščku naj se okrepea na moj račun — odgovor doli takoj!"

In še predno se je natak dobro ohrnil, je že poromalo pisemce v Maksove roke.

"Daj, prečitaj na glas — saj jaz ne morem verjeti — menda so me varala oči," je velel Ivan in Maks je prišel z ironičnim nasmehom, ki pa je kmalu izgubil.

Vaše blagorodje!

Ne čudite se, — a zdj se mi, da je bilo že v tistem trenutku, ko sem Vas pred tremi leti prvič zagledal — usojeno, da sa nekoč pouziram in Vas prosim odpustanja za vse ... Bodite dobri, kakor ste bili nekdaj in spomnite se besed, ko ste dejal nekoč, da me sprejmete, pa naj se vrnem kadarkoli ... Blagovolite mi naznaniti, ki in kdaj naj Vas počakam in pripelji te s seboj tudi gospoda Maksa, ker Anka ga željno pričakuje.

Pozdravlja Vas

Vaša Malči.

"Anka?" je izhropel Maks in bulil v pismo, kot da to ni in ni moč. "Anka — da pričakuje mene in se celo željno? — No, ti kaj praviš? Kaj misliš?"

"Jaz mislim," je skimal Ivan — "da nekdaj med nama ni v ralu! Pa za sto zlodjev — saj pila še nisva mnogo in čmo na belem je tudi — kdo ve, morda je naju res obsijala božja vsemočnost!"

"O saneta simplicitas — saj kaj takega je še v romanu malo neverjetno — a takole — in ona, Anka, da mi pričakuje — in kaj boš odpisal?"

Ivan je nekoliko pomislil, nato je odvrnil:

"Jaz za svojo osebo bi dejal, da naj gre k spovedi — ako-žo res obletavajo mnhe kesanja — mene pa naj pusti za večne čase v miru!"

"Ampak —" je pričel počasi ugovarjati Maks in obraz mu je postal nekako žalosten — "pomisli vendar, kako ponižno te prosí —"

"Beži k vragu in še vse babje solze!" je zarentačil Ivan in izvelkel iz žepa pisimo in kuvert. "Napšem ji — naj si potrese glavo s pepelom — pa amu! Osel gre samo enkrat na led!"

"No, ne, ne bodi tako trdosrčen — za pet ran božjilo — saj imam vendar srce in nekdaj si jo ljubil prav pošteno. In poleg tega — pomisli vendar, da se tiče stvar tudi mene — to se pravi — Anka me željno čaka!"

Tedaj je Ivan zaprl oči in se zakrohotal na vsa usta

"No, ne zaradi ljubzni —" se je izgovarjal Maks in jezik se mu je zaletaval — "ampak iz človekoljubja — to se pravi — iz usmiljenja — zaradi lepih spominov —"

"Haha, haha — zaradi lepih spominov — no, pa naj se zgodi še ta neumnost zaradi spominov! Jaz ti želim vse najboljše!"

In pero je počasi zadržalo po bellem papirju.

Centena gospodična!

Hvala za pisemce. Rendez-vous: pri Jakopičevem paviljonu; — čas ob štirih popoldne; vzrok in namen: vstopnina kot prispevek tistim, ki ste jih Vi in Anka nekoč zasramovali.

Ivan.

Ko je končal, je prečital na glas.

"O za božjo voljo —" se je začudil slikar Maks — "na to pismo niti ne prideta. In pri Jakopičevem paviljonu — kaj pa te je obsedlo?"

"I no, se je nasmehnil Ivan — "ako se drugače ne more priti do zaželjenega uspeha, pa priporočajmo naj se nahajajo notri vsaj ljubezanski sestanki. Bo vsaj par kronie! In pripravno je tudi!"

"Ne, ne! E pusti za danes umetnost in napiši pismo, kakor se spodobi!"

"Pa naj bo — zaradi tebe!" —

In čez četr ure sta sprejeli Anka in Malči pismo, kakršno sta želeli. Brez besed sta se zopet napotili proti aleji: v obrazu radost ... v srcu mladost, evetje in maj ... dasi je bilo v resnici že v juliju!

V.

Natanko, ko je udarila v zvoniku šentpeterske cerkve osem sta prišli čez most gospodični Malči in Anka in zavili mimo vojašnice za Ljubljani — po tisti samotni ulici ob bolnišnici.

Mračilo se je, a vendar se ni zmagala noč toplega dne, samo tupatam je pokukala skozi zamolklo nebesno modrinjo kaka zvezdica, malec pomežiknila in se vrgla v vratolomnem padcu tja nekam globoko za azur ...

"Glej, zvezda se je utrlila," je zavzdihnila Malči nekako prestrašeno — "bogve, če je bila morda moja ..."

"Oh, kako si vendar smešna," jo je zavrnila Anka in se skoro malce nasmehnila. "To so vraže!"

"Ali glej — pravkar je odbila osem — pa jaz ju še nikjer ne vidim!"

Pri tem se je ozrla pazljivo in nekako nestrpno na vse strani, a ker menda njene črne, otožne oči niso zagledale ničesar po čemer so želele, je povesila pogled v tla in korakala molče poleg Anke.

"Morda se je samo pošalil — saj ga ne bo, Anka," je dejala naposled s tresočim glasom in obstala z očmi uprtimi v Ljubljano, ki se je svetlikala v mraku, kakor zgoščeno olje.

"Bodi brez skrbi —" jo je potolažila Anka — "tako krut gotovo ni — ako te je kdaj le količkaj ljubil, sicer pa —"

In še predno je zamogla končati, so se začeli za njima lahni koraki.

"Klanjam se, gospodična," je pozdravil slikar Maks in se malce naklonil. "Oprostite, — nekoliko sem se zakasnil —"

"Pa sami prihajate?" se je začudila Malči in v njenem obrazu je bila žalost in strah ...

"Da, gospodična Malči — to se pravi, sam prihajam in ne! Ivan leži doma na divanu, pija vino in diči cigarete ter pravi, da — no — kako bi se izrazil gospodična Malči. Veste, neko dramo študira in vaše jutranje pismo ga je silno razburilo. Jaz sem ostal popolnoma hladnokrvn, a on ima bolj vročo kri in večjo fantazijo: komarja si predstavlja za leva in ako se zgodi kaj takega, kot se je zgodilo na čast vsem čudežem danes zjutraj — potem premišlja ... prevdarja ... presoja ..."

"Ampak, prosim vas, gospod Maks — jaz iz vsega tega še ničesar ne vem. Ali me sovraži? Saj je vendar pisal, da pride in sedaj prihajate sami. Kako naj si to raztolmačim? No, govorite odkritosrečno, gospod Maks, — samo resnico bi rada vedela!"

"No, saj sem vam povedal. Doma leži na divanu — v desnihi kozarec vina, v levihi cigareto in smeje se, kot da je zadel deset tern."

"In nič drugega?" je pralašla blaznost datje.

"O, da. Dejal je, naj vam sporočim, ako imate z njim govoriti res kaj posebnega, se blagovolite potruditi do njega — on vas pričakuje. Stanuje začasno v hotelu "Pri domovini".

"Ali res?" je veselo vzklopela Malči — "tako je dejal, da me pričakuje — ah, da, sedaj grem in vidva opravita svoje. Srečno, Anka!"

Nato je odhitela brez nadaljnjih besed.

Vedno je kazal, da je socialni demokrat, hudi in rdeči, kakor madžarska paprika. Spokotval in ljubil sem ga, kakor se ljubi dobrega prijatelja, ki je tako nesebičen, da javno kaže, da je socialni demokrat.

Bil je sicer precej starejši od mene, toda to najinega prijateljstva ni moglo motiti. Imel sem vzvišene misli o socializmu in radi tega sem se z vso svojo dušo oklenil starejšega prijatelja, ki me je tako lepo podučeval o socializmu. Kako lepe, plemenite besede je govoril pri zborovanjih delavcev-trpinov, kako so žarele lažnim ubožeem oči, ko jira je moj prijatelj pripovedoval o zatiranju, bogastvu, enakosti, o plemenitih in velikih načelih socializma. Vesel in ponosen sem bil na svojega prijatelja Ivana, rdečega in gorečega socialnega demokrata ...

Čudno se mi je pa zdelo, da je moj prijatelj po običajnih zborovanjih zahteval od delavcev, katerim je gledal glad iz oči, videla se reva na ponošeni, raztrgani obleki, katerim je s svojimi lepimi govori in besedami, ki so kakor balzam hladile pekoče rane delavcev-trpinov, slikal življenje sodrugov v najživahnejših barvah, denarne prispevke v pomoč urenitvenega onega vzvišeneza, kar je ravnokar povedal. In delavci, ki si ni upal privoščiti ne sebi ne svojem kaj boljsega, je dal, dal v upanju, da pomore s tem, kar je odtrgal sebi in svojem takorekoč od ust, do splošnega blagostanja, katerega bode tudi on enkrat deležen. In taka zborovanja so bila vedno takrat, ko so delavci potegnili plačo, katero precejšnji del je šel za podporo in urenitvenje lepih besedij, katere je govoril moj rdeči prijatelj Ivan Iskra. In delavci-trpin, kateremu je mogoe krulil želodec lakote, je segel v žep s svojo žuljavo in od naporneza dela ranjeno roko, ter oddal svoj obulus svojemu sodrugu, mojemu prijatelju, velikemu socialistu v melko, dela navajeno roko.

Nisem se takrat še tako globoko vglobil v socializem, da bi mogel razumeti. In ko sva enkrat po nekem takem zborovanju sedela v elegantnem restavrantu na mehkih zametastih seduših, in je on plačal razkošno večerjo z denarjem delavcev-trpinov, sem ga vprašal:

"Kako se pa vjema to z govorom, katerega si danes govoril? Saj si vendar tako srdito nastopil proti ljudem-kapitalistom, ki lahko sede na mehkih pri bogati večerji, medtem, ko se delavce za njega muči. Saj vendar ti še bolj živiš od delavčevih žuljev! Povej mi brate in razloži mi!"

"Prijatelj, premlad si še, da bi to razumel. Ali nisi videl srečnih obrazov delavcev, ko sem jim pripovedoval o bogastvu, katero jim gre, o blagostanju katerega bodo uživali in o enakosti. Ali nisi videl silovsena, ki je veselja jokal? Saj za nekaj časa sem osrečil te ljudi in jim vil v sree novo upanje na boljšo bodočnost. Si- eer pa o drugem ne premišljam!"

Zamišljen sem se ločil tisti večer od svojega prijatelja in nisem se mogel rešiti nasprotujočih se vtisev, katere sem zadobil.

In od onega večera se je zgodil velik preobrat v moji duši. Premišljeval sem: Moj prijatelj govori delavcem-trpinom tako lepo, opisuje jim vse tako zapeljivo in napeljuje jih, da sovražijo boljše situirane ljudi. Mogoče do ljudi, ki so tudi morali enkrat trdo dati, ki so mogoče trpeli lakoto in pomanjkanje, ki so se borili dolgo vrsto let z raznimi težkočami, dokler se jim ni nasmehnila sreča in jim vrgla nekoliko svojih darov v naročje. Saj so morali tudi ti enkrat delati in se truditi — zakaj naj ne bi sedaj blagostanja uživali? — Mojega prijatelja vendar žive najrevnejši delavci, ki se radi naslanjajo z lepimi besedami. Saj moj prijatelj vendar nič drugega ne dela, kakor govori delavcem in živi z denarjem teh kakor kapitalist, proti katerim grmi. Kje je logika? ...

In da bi svoje dvome izgubil, sem šel obiskat svojega prijatelja, da bi mi jih on razgual in me utrdil v veri v socializem, v katerega sem začel izgubljevati zaupanje ...

Nášel sem ga doma — v lepo opremljenem stanovanju, sodečega pri mizi. Zlagal in pisal je lep govor o trpljenju delavcev in kako se drugim nasprotno dobro godi ...

Ko sem mu razložil svoje dvome, se je čudno nasmehnil in dejal:

"Mislim, da si že toliko zrel, da me razumeš. Naj te ne mučijo dvomi. Tudi mene so enkrat, a sem se jih otreles in sedaj poglej" — pokazal je z roko po bogatem pohištvu.

"Ne morem te razumeti," sem odgovoril. "Zakaj govoriš proti vsakemu, ki je nekoliko premožen, dasiravno si lahko misliš, da si je marsikateri izmed teh moral s trdim de-

zadovoljstvo, kakor to ka. Kdo je naredil velikega socialisto Bobelja milijonarjem, če ne delavci? S svojimi prispevki so ga obogateli in on jih je izkoriščal na vse načine. Zakaj on sedaj ne stori tega, kar je vedno drugim priporočal, zakaj ne govoriš ti proti tem ljudem, ki se vendar največji izkoriščevalci delavcev, ker delavci jim daje svoj denar v zaupanju, da ga za svojemu voditelju, svojemu polbog? Zakaj ne govoriš proti tem?"

Prijatelj mi ni nič odgovoril, samo nekako zaničljivo se je nasmehnil. Razburjen sem postal in sem nadaljeval:

"Ti vedno govoriš proti drugim, ki živijo na žulje delavcev! Kdo pa tebe živi? Ali te ne najrevnejši delavci? In ti pohajaš z denarjem, katerega se še drži premožen prah, pomešan s krvjo in znojem delavca, v najelegantnejše lokale in zapraviš en večer toliko, da bi delavska družina s tem denarjem izhajala dva tedna. Zakaj delaš samo z besedami in ne tudi z dejanji? Zakaj si pustiš svoje lepe besede, — ki niso drugega kakor besede — od rvežev tako drago plačati, da živiš razkošno? Kje je logika? Razloži mi to in reši me dvomov, drugače si moram misliti, da so socialistični vodje delavcev največji izkoriščevalci svojih trpečih in v delu omagajočih sodrugov-delavcev!" ...

Zamrl sem čakal odgovora. Prijatelj Ivan Iskra, velik socialni demokrat in vodja delavcev-trpinov si je prižgal drago smokko, zamahnil zaničljivo z roko in rekel:

"Idi, ti si osel, ki ne razumeš politike!"

In jaz sem šel in se nisem nikdar več vrnil in izgubil sem vso vero v tak socializem, kakršnjega pomajajo današnji "socialisti" ...

B. P. L.

Kje je IVAN KRAMAR? Pred par leti sva bila skupaj v Clevelandu, Ohio, in sicer se gotovo še spominja časa, ko bi ga kmalu ubil v Ribnici pri koksovni. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, za kar mu bom dem hvaležen. — John Kužnik, P. O. Box 25, Burner, W. Va. (27-29-1)

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Slovanom v okolici Denver, Colo., in skozi Denver potujočim naznanjavca, da sva odprla

SALOON

pod imenom "Triglav",

kjer točiva Tivoli pivo, imava dobro, prav starokranjsko kuhanjo in tudi postelje za prenočiti. Saloon je prav blizu kolodvora Union Depot na vogalu 17. in Blake ul. V vsakdo naju prav lahko dobi, ker imava tudi slovenski napis pred saloonom. Rojakom se najtolepleje priporočava in vsakemu zagotoviva najboljšo postrežbo.

Frank Schein & John Blažič, 1719 Blake St., Denver, Colo. (3x t 10-1-10-2)

V neko vas, saj je naselil nekoč nov krojač. Bil je kruljav ter grbav in gotovo ni tehtal več kakor štirinajstfuntni hlebec kruha. Ker se je raven tega še pisal Mišjak in bil rojen v vasi, ki je slovela, da ne daje ravnajbistrejših fantov, je razumljivo, da je kmalu postal predmet vaške šale.

Posebno dekleta ga nišo nič kaj mogle; najhujša izmed njih pa je bila velika, čedna Lena, za katero so lazili vsi vaški mladeniči. K nesreči je pa bila ravno ta ona, katero si je želelo sreč malega krojača.

A krojaček ni bil neumen in zmisli si je nekaj prebrisaneza.

Nekoga večera je bil v vaški gostilni ples. Mnogo se je pilo in že pozno ponoči se je začelo nekaj opitih hlapcev bahati, kako so močni.

"Jaz nesem na ramenih plug od cerkvenega stolpa do šole!" zakliče eden in udri v vrčkom po mizi.

"O tem se še govoriti ne izplača," pravi drugi. "Jaz nesem sodček pive na dlani in ga tudi izpraznim! Kdo zamore to?"

"Hajdi k vragu, jaz pa nesem polno vrečo žita pod pazduho," zakliče tretji ter udari z roko po mizi, da zaplesajo kozarci in steklenice.

"Jaz nesem pa dve," pravi v tem trenutku mirno mali krojač. Sedel je v kotu in radi tega ga dosedaj še ni nikdo opazil.

Sedaj se vsi glasno zasmejejo.

"Kaj praviš?" mu kličejo od vseh strani. "Ti hočeš nesti dve vreči žita pod pazduho, krojaček?"

"Da, to zamorem," odgovori.

Hlapci se spogledajo. Ne vedo, kaj misli tuji krojaček.

Mogoče je pijan. Sedaj eden zakliče:

"Za besedo te držimo, krojač. V dvorani je dovolj prostora!"

Ta predlog vsi enoglasno sprejmejo in v plesni dvorani vse pospravijo.

Kmalu primsejo notri dve vreči žita in jih postavijo v sredi dvorane. Okola pa se postavijo navzoči v polkrogu, med smehom in kričanjem.

Ko pa grbavi krojač prav hladnokrvno odloži suknjo, hlačni pas nategne in se med vreče postavi, — kakor bi niti eno sekundo ne dvomil na svojo moč, postane vse tiho.

Toda krojaček si je pustil čas, da so postali navzoči še bolj radovedni. Pogladi se je po dolgih laseh, par-

Ali je mogoče? Ali ni tako težo?

Konečno potegne hlače in se pripogne.

Pofasi objame z vsako roko vrečo, se močno upre ob tla, pizjizik na lice, kakor bi hotel z samim sunkom dvigniti vreči.

V dvorani zastane vsled napetega pričakovanja navzočim sapa.

Nekaj žen, ki so bile popolnoma sprdaj, so postale blede in ena izmed njih je zaklicala:

"Za božjo voljo, nehaj! ... Saj ne bo še pohabil!"

Toda vreči se s prostora niti ganili nista. Sedaj postane krojač jezen, se opre s kolonom ob tla, stisne zobe skupaj, da mu zalije kri obličje in da se mu začnejo udje tresti. Tako je videti, kakor bi se raje sam uničil, kakor pa popustil. Strah se poloti vseh.

"Nehaj, nehaj!" jih mnogo zakliče, med temi tudi več mož, — ženske pa se vstran obrnejo.

In dasiravno vreči ni premaknil in dasiravno je krojaček moral naposled svoj napor opustiti, ga ni nihče zasmehal.

Vsi so polni začudenja zrli v njegov, ki si je tiho in bled — kakor v hudi jezi, — napravil pot skozi množico in zapustil gostilno.

Toda mali mož si je pridobil velik ugled in respekt, katerega niso pozabili.

Vedno, kadar je kdo omenil krojačovo ime, so govorili z največjim začudenjem:

"Da, ves viraži je! Kdo bi si to mislil! Pomisli, da je tako močan, da ne manjka mnogo, pa nese pod vsako pazduho polno vrečo žita!"

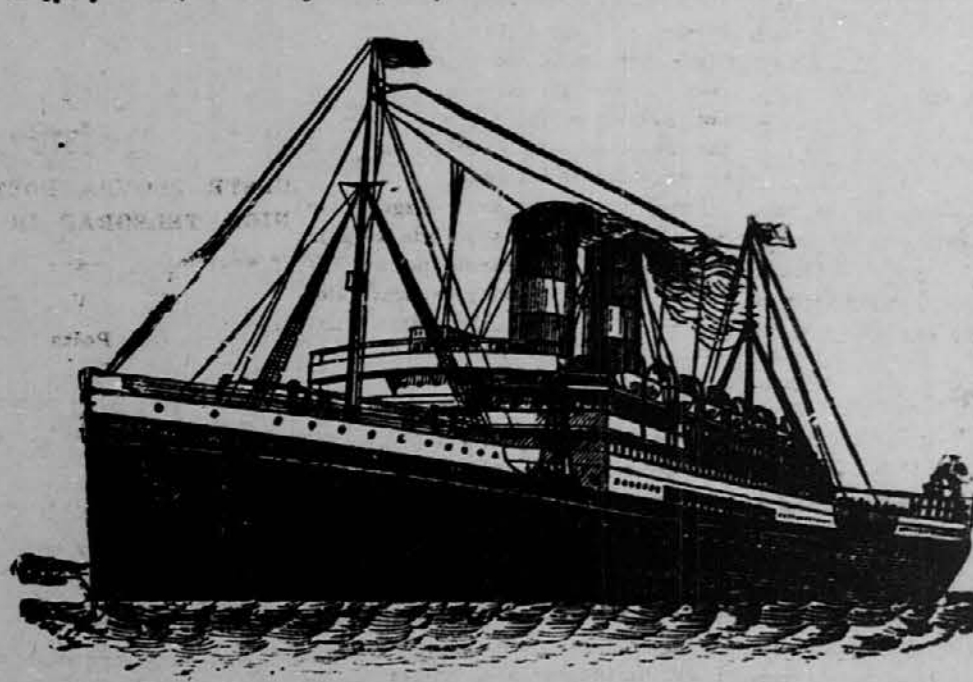
Njegov ugled je rasel, da je nazadnje sam začel verjeti na svojo velikansko moč in da je povsodi nastopal kot zmagovalce. In ko je poprosil lepo Lenko za roko in sree, ma ni odrekla ter v vse privolila. Še sedaj misli, da je njen mož najmočnejši v edi fari ...

Iščem mojega brata IVANA RO-LIH. Pred enim letom se je nahajal nekje v Clevelandu, Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se sedaj nahaja, da mi naznani njegov sedanji naslov, ali naj se pa sam javi. — Frank Rolih, 428 Tulpehoek St., Reading, Pa. (27-29-1)

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnější in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate.

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so čez

TRSTA	35.00
LJUBLJANA	35.00
REKE	35.00
ZAGREBA	36.20
KARLOVOA	36.25

IL. RAZRED do

TRSTA ali REKE 55.00, 55.00 i 60.0

Vsi spodaj navedeni novi parobrodi na dva vijaka imajo brzični brzojav:

ALICE, LAURA, MARTHA WASHINGTON, ARGENTINA.

V mesecih maju in junija se bodeja sgoraj navedenemu brodovju pridružila še dva druga nova potniška parnika.

PHELPS BROS. & CO., Gen. Agents, 2 Washington St., New York

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIMAE ROVANSEK, R. P. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Bx 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blaga.: IVAN BREZOVCEK, P. O. Bx 8, Conemaugh, Pa.

NAZORNIKI:

JACOB KOČAN, pred. nads. odbora, Box 506, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMLJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROČNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIC, porotnik, P. O. Box 228, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

M. A. E. BRALLIER, Groove St., Conemaugh, Pa.

Članstva, odzema njih uradniki so aliudno proslili pošiljal denar naravnosti na blagajnika in nikom drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V slučaju da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, da sploh kjeribodi v poročilih glavnega tajnika take pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

ASESMENT ZA MESEC FEBRUARIJ 1910.

Asesment za mesec februarj se razpošilja na vsa krajevna društva spajoča k "Slovenski Delavski Podporni Zvezi", po \$1.00 na vsakega člana, in sicer v pokritje stroškov smrtne in bolniške podpore.

MESEČNO POROČILO KRAJEVNIH DRUŠTEV.

SPREJETA NOVA DRUŠTVA.

Društvo "Miroljub" št. 27, Cumberland, Wyo., s člani: Ivan Medved, cert. št. 786; Frank Dobnik, cert. št. 787; Albert Krevald, cert. št. 788; Stefan Polaski, cert. št. 789; Ladislav Ermanovič, cert. št. 790; Martin Drabik, cert. št. 791; Mihael Mastnak, cert. št. 792; Frank Tlakar, cert. št. 793; Jožef Kryul, cert. št. 794; Jožef Spievak, cert. št. 795; Boman Matifka, cert. št. 796; Stanislav Kontar, cert. št. 797; Waleryn Wisniewsky, cert. št. 798.

Društvo sprejeto v Zvezo dne 15. jan. 1910.

Društvo "Habsburški sinovi" št. 28, Brownsville, Pa., s člani: Frank Kariž, cert. št. 799; Frank Gerželj, cert. št. 800; Jakob Abram, cert. št. 801; Ivan Pakiž, cert. št. 802; Anton Gerželj, cert. št. 803; Jakob Frank, cert. št. 804; Jakob Geržina, cert. št. 805; Anton Slavec, cert. št. 806; Ivan Kizlin, cert. št. 807; Jožef Slak, cert. št. 808; Ivan Samra, cert. št. 809; Anton Rohli, cert. št. 810.

PRISTOPLI ČLANI.

K društvu "Boritelj" št. 1, Conemaugh, Pa., Ivan Lazar, cert. št. 765; Louis Butara, cert. št. 766; Frank Klanfar, cert. št. 767.

K društvu "Zaveznik" št. 3, Franklin, Pa., Frank Turšič, cert. št. 815; Jakob Božič, cert. št. 816.

K društvu "Avstrija" št. 5, Ralphon, Pa., Frank Gorenc, cert. št. 762; Ivan Mikolič, cert. št. 763.

K društvu "Jedinstvo" št. 7, Claridge, Pa., Ivan Močnik, cert. št. 768; Ivan Lapan, cert. št. 769.

K društvu "Planinski raj" št. 8, Primero, Colo., Ivan Malež, cert. št. 764.

K društvu "Zarja svobode" št. 11, Dunlo, Pa., Jernej Žnidaršič, cert. št. 760.

K društvu "Večernica" št. 13, Baggaley, Pa., Iv. English, cert. št. 811.

K društvu "Moj Dom" št. 14, Orient, Pa., Juraj Erent, cert. št. 784; Ivan Kodrič, cert. št. 785.

K društvu "Slovan" št. 15, Sopris, Colo., Jožef Marela, cert. št. 775.

K društvu "Zdrženi Slovenci" št. 19, Carona, Kans., Frank Hribar, cert. št. 783.

K društvu "Sokol" št. 21, W. Mineral, Kans., Juraj Cernkovič, cert. št. 758; Ivan Pirnat, cert. št. 759.

K društvu "Od boja do zmage" št. 22, La Salle, Ill., Blaž Bernard, cert. št. 770; Andy Gorenc, cert. št. 771; Frank Zupančič, cert. št. 772; Ivan Bergant, cert. št. 773; Frank Rakovič, cert. št. 774.

K društvu "Slovenski bratje" št. 23, Coketon, W. Va., Frank Udovič, cert. št. 757.

K društvu "Ilirija" št. 24, Iselin, Pa., Frank Lončar, cert. št. 761.

K društvu "Delavec" št. 25, Roek Springs, Wyo., Peter Križnar, cert. št. 776; Frank Hafner, cert. št. 777; Martin Majdič, cert. št. 778; Martin Erznožnik, cert. št. 779; Jernej Hafner, cert. št. 780; Peter Lužan, cert. št. 781; Valentin Jugovec, cert. št. 782.

K društvu "Smarnica" št. 26, Export, Pa., Uraš Ivankovič, cert. št. 812; Nikolaj Rogina, cert. št. 813.

SUSPENDIRANI.

Od društva "Boritelj" št. 1, Conemaugh, Pa., Ivan Hrovatin, cert. št. 158.

Od društva "Zvesti bratje" št. 6, Garrett, Pa., Valentin Lešnjak, cert. št. 147.

Od društva "Planinski raj" št. 8, Primero, Colo., Frank Maglič, cert. št. 447; Anton Cernika, cert. št. 608; Anton Lutič, cert. št. 520; Ivan Berlić, cert. št. 220.

Od društva "Večernica" št. 13, Baggaley, Pa., Ivan Kopina, cert. št. 537; Martin Hočvar, cert. št. 538.

ZOPET SPREJETI.

K društvu "Pomočnik" št. 2, Johnstown, Pa., Josip Božič, cert. št. 48.

K društvu "Zaveznik" št. 3, Franklin, Cgh., Pa., Ivan Vičič, cert. št. 88; Ivan Gabrenja, cert. št. 99.

K društvu "Planinski raj" št. 8, Primero, Colo., Frank Sajin, cert. št. 611.

UMRLI.

Od društva "Slovenski bratje" št. 23, Coketon, W. Va., Viktor Rangelj, cert. št. 617; umrl dne 30. decembra 1909. Ivan Zupančič, cert. št. 616; umrl dne 5. januarja 1910. Vzrok smrti: eksplozija v stanovanju vsled neprevidnosti s smodnikom. Oba sta morala umreti v bolnišnici. Opravičena do smrtne vsak po \$500.00.

Z bratskim pozdravom

Ivan Pakj, glavni tajnik.

Pijte **MORI CHIANTI**, ki je najboljši izmed italijanskih namiznih vin čisto izbornega okusa. Ne pijte drugega Chianti, nego "MORI". \$6.00 zaboj z 12 kvarti \$6.50 zaboj z 12 pinti. Razpošilja se povsodi po sprejemu m. o. ali gotovine. Direktni uvoznik agent **FRANCESCO TOCCI** 520 Broadway, New York. Naročite sedaj predno se uvozna carina povisa.

tonu, v pripravljenem kupališču londonskih bogatašev, — enkrat — dvakrat.

"Pojdite na številko 45, prvo nadstropje," je dejal hotelski nadzornik k nekemu natakarnju, "to je dama, ki je prišla danes ponoči s svojo sobarico; deklica stanuje poleg na številki 46".

Natakarnj je stekel po širokih, elegantnih stopnjicah in potrkal na številko 45.

"Prosto!" odgovoril je nežen glas.

Tuja dama je sedela zavita v perzijsko ogrinjalo na naslonjaču.

"Gospa, zapovedujete?"

"Želim govoriti takoj z ravnateljem hotela."

"Takoj, gospa."

Pet minut pozneje je stal pred damo Mr. Lambertson.

"Gospod," je dejala, "prišla sem, kakor veste, včeraj zvečer iz Londona ter sem najela to sobo, med tem, ko je moja hišina v sosednji. Danes zjutraj sem ponovno klicala po njej, toda ona ne odpre vrat med svojo in mojo sobo. Bojim se, da se ni zgodila kakka nesreča."

"Takoj bomo odprli duri; prej pa hočem napraviti še poizkus; mogoče spi tako trdno. Kako ji je ime?"

"Zofija — Zofija McIntosh."

Ravnatelj hotela je ponovno zaklical to ime in poropotal na tapetnih durih, toda — ničesar se ni gnilo.

"To je čudno, gospa; takoj bom pustil poklicati ključavničarja."

"Prosim zelo; ali pridite takoj nazaj, jaz se bojim preveč v tej skrivnostni sosesčini."

"Popolnoma sem vam na uslugo."

"Lepa hvala!" Podala mu je svojo lepo, vitko roko, na kateri se je svetil rubin s temnim sijajem. Ravnatelj se je priklonil globoko.

Čez nekoliko časa je bil ključavničar na mestu, prišel je tudi telefonično poklicani policijski sergent, da bi takoj v slučaju nesreče ukrenil potrebno. "Upajmo, da brez potrebe."

Dejala je Mis Evelyn Blackburne, ki je še vedno slonela v naslonjaču in duhala šopek vijolice, "ali previdnost je vedno dobra, gospod Lambertson."

Žalibog ni imela dama prav. Ko so vstopili v sosednjo sobo, se jim je nudil žalosten prizor: hišina je ležala v svoji postelji z odprtimi ustmi in očmi — mrtva. Poleg nje pa je stal na stolu, kot je sergent takoj povdarjal, napol izpraznjen kozarec s srebrnočisto tekočino.

"Moj Bog!" zaklicala je Mis Blackburne. "Uboga stvar! Gospod Lambertson, takoj drugo sobo, mrtvecev ne morem gledati! Ubogi, ubogi otrok!"

In udrli se ji je iz oči potok solz, padla je napol onemogla nazaj v blazine. Perzijsko ogrinjalo ji je nekoliko zdrknilo čez ramena, tako da se je opazila njena lepa postava v lahki svileni jutranji obleki.

Mr. Lambertson ji je priskočil takoj na pomoč poln uslužnosti, nekoliko iz sočutja, nekoliko pa vsled dobičkaželjnosti. Kajti sklenil je že na tistem, da bo vse te sitnosti zapisal v račun in si jih pustil pošteno plačati od bogate dame.

Uro pozneje je sedela v isti sobi, ki jo je zamenjala Mis Blackburne z neko sobo na drugem koncu poslopja, uradna komisija. Zdravnik je takoj izjavil, da je Zofija McIntosh izpila poln kozarec ciankalija in nato umrla nagle smrti. Nato so zaslišali osebe, ki so umrlo videli zadnji in ki so bili navzoči, ko so sobo s silo odprli.

Vratar hiše je izjavil, da ste dami, Mis Blackburne in njena hišina, potem ko ste bili že telefonično naznani njeni ter ste bili dve sobi za njuno prihranjenj, dospeli ob pol 12. uri ponoči ter odšli takoj v svoje prostore."

Obe sta imeli pajžolan potegnjen čez obraz ter ste govorili samo najpotrebnejše. Tudi niste ničesar jedli. Priljago so šele danes zjutraj pripeljali s kolodvora.

Mr. Lambertson, ključavničar in sergent so izpovedali samo, kaj vse se je zgodilo, ko so odprli sobo in kako so našli mrtvo truplo.

Nato so zaslišali Mis Evelyn Blackburne. Ta je izpovedala sledeče: "Hiš sem umrla Mr. Filipa Blackburneja in njegove soproge, ki je tudi že umrla. Moji starši so bivali na nekem posestvu v bližini Sidneya v Avstralkiji. Stara sem 24 let in potujem, odkar sem polnoletna, z dohodki svojih rent. Pred par dnevi sem dospela na Angleško, da bi iskala svojo edino še živečo sorodnico, teto moje matere. Stare dame, ki biva v Glasgowu, še nisem obiskala, ker se hočem prej okrepčati od dolge morske vožnje. Moja hišina je — ali bila je — hiš nekega malega meščana iz Sidneya. V moji službi je bila že šest mesecev. Katerega dne je bila rojena, ne vem, stara je bila 22 let ter je bila zvesta in izvrstna služkinja, ki jo močno obžalujem. Kaj jo je prišlo k zastrupljenju, ne vem. Mogoče nesrečna ljubezen, toda nikdar ni tozadevno ničesar omenila me-

sem je jaz umorila. Kake varoke bi imela, uničiti ubogo, nedolžno bitje, tudi ne vem."

Predsednik komisije je smehljaje se zmajal z glavo.

"Na vas, gospa, nihče ne misli. Brezdvomno je izvršila samomor; našli smo v njeni potni torbi še več strupa in tudi so bile duri od znotraj zaklenjene. Mi smo svoj posel opravili in prosimo samo še za naslov staršev umrle."

"Mr. McIntosh, krojač v Sidneyu, Palmerston-Street 84 ali 94 — tega ne vem natanko."

"Hvala gospa; mi smo opravili."

Odšla je s tihih korakom in vse oči so sledile lepi ženski, ki je prožno odšla skozi vrata.

Dva dni pozneje se je vršil pogreb. Mis Evelyn je obsula krsto svoje uboge hišine z dragimi evtelicami ter je naročila še isti dan za njen grob križ iz belega marmorja z zlatim napisom. Nato je odpovala iz Brightona k svoji teti v Glasgow, da popolnoma preboli katastrofo, kot je rekla gospodu Lambertsonu.

Stara dama se je zelo razveselila svoje nečakinje, s katero je že dopisovala skoro deset let, ki je pa še ni nikoli videla.

"Kako si postala lepa, Evy," ji je rekla. "Po tvoji zadnji sliki nisem sodila, da se boš tako razvila. Seveda je slika že stara. Takrat si imela 15 let, a sedaj že 24. Kmalu se boš morala poročiti, dragica! Premoženje imaš, poleg tega ti bom pa tudi jaz zapustila svojo imetje. Saj imam dvajset tisoč funtov, ki sem si jih sčasoma prihranila. Kmalu se jih boš mogla veseliti, kajti moja bolezen bo kmalu provzročila, da bom prišla tja, kjer se ničesar več ne rabi. Ne bo škode, dragi moj otrok, imam že nad osem deset let in v tej starosti je že čas za to."

"Ti ljuba tetka!"

Lepa deklica je kmalu vzbudila v Glasgowu mnogo zanimanja in ko se je zvedelo, da je premožna, ter da bo tudi podedovala imetje stare Mrs. Helene Ruffins, ni bila več moškim samo zanimava, temveč so si jo vsi želeli kot dobro partijo. Toda ona se ni mogla za nikogar odločiti, tem manj, ker so stari teti vedno bolj pojemale življenjske moči. Nekega oktoberskega jutra, 6 tednov pozneje, ko je prišla k njej nečakinja, je umrla stara dama. Objokovali so jo mnogi snomaki, katerim je bila do brotnica, kakor tudi Evelyn, ki je bila neotlašljiva in ki je zatrjevala, da je izgubila drugo mater.

Ko je prejela podedovano premoženje, se je preselila v London, kjer je naložila v bankah tudi denarje iz Sidneya, kot ji je svetovala umrla tetka. Vsega premoženja je imela okoli štirideset tisoč funtov, vsoto, ki ji je omogočevala, da je tudi na zahodu živila udobno.

Ko so se vršili ti dogodki v Glasgowu in Londonu, so člani uradne komisije v Brightonu imeli že večkrat priliko, ogledati si mrtva trupla ter so že davno pozabili na žalostni slučaj v hotelu. Tudi gospod Lambertson ni mislil več na samomor Zofije McIntosh. Samo nekemu ni šel skrivnostni slučaj iz glave, in to je bil mladi policijski sergent, ki je bil navzoč, ko so odpirali sobo. Premišljal je dolgo o tej stvari in končno prišel do zaključka, da je hišino umorila njena gospodinja. Duri so bile zaprte samo z zapahom, in zapah se more odpreti od zunaj s pomočjo tenke vrvice. Z vsi gotovostjo je sklepal, da je hotela gospodinja odstraniti hišinjno, ker ji je bila bržkone njena tekmovalka, mogoče pri kakem možu, kajti umorjenka je bila lepo deklica. Sporočil je svoje mnenje nekemu londonskemu detektivu, ki se mu je spočetka neverojetno smehljaj, potem pa se je vendar lotil zadeve in najprej dognal, s katerim parnikom sta se pripeljali dama in njena hišina na Angleško. Nato je začel dopisovati z oblastmi v Sidneyu glede na prejšnje življenje Evelyn Blackburne in Zofije McIntosh, zlasti kar se je tikalo njenih osebnih znakov in razmerja do moškega sveta. Ni se sicer izkazalo kot pravo to, kar si je izmisllila domišljija sergenta, ampak dognalo se je, da je Miss Blackburne zelo skopna in lakomna. Že v Avstralkiji se je tožarila s svojimi posli zaradi par šilingov ter tudi ni zadovoljila zdravnikov po smrti njenih staršev. Nastal je torej sum, da se je mogoče sprla s svojo služkinjo zaradi denarja. In kako je bilo njeno razmerje s stariko v Glasgowu? Vsi sled posredovanja na odločilnem mestu so je brez vsakega hrupa izkopalo truplo umrle starke in preiskalo njen želodec. Res so se našle v ostankih strupene snovi, a kemiki so izjavili, da morejo biti to tudi ostanki zdravil, ki jih je dama zauživala v zadnji bolezni.

neznana. Zaskrbovanje cele stvari se je že ustavilo, ko je Mr. Pembroke, šef londonskega kriminalnega oddelka, bil neki večer telefonično pozvan k nekemu bolniku. Bila je Miss Blackburne, ki si je zastrupila kri z iglo in se je borila s smrtjo, obdana od zdravnikov in duhovnikov.

"Nekaj hočem priznati," je dejala v trenutku, ko so nekoliko ponehale strašne bolečine, "jaz — nočem — umreti s tem — sreč. — Veliki Bog — ti kaznuješ — zaradi denarja — denarja — denarja — sem umorila obe. V Brightonu — in Miss Ruffins — v Glasgowu — o te bolečine — koliko trpim —"

Postala je nezavestna. Mr. Pembroke je vprašajoče pogledal zdravnika.

"Ni rešitve?"

"K večjemu še pol ure! — Kako strašna je božja sodba!"

Umirajoča se je še enkrat dvignila iz blazin. "Zgorim — vode — vode!"

Zdravnik ji je dal piti iz kozarec: "Tu, Miss Blackburne!"

V divji bolesti je zakrčala in zagnala proč kozarec: "Ne imenujte me tako! — jaz sem močno dobro — gospodinjo — — — Jaz — sem — Zofija — McIntosh!"

Kdaj domo Jugoslavani zreli za trializem.

(Dopis s Kranjskega.)

Nekdanji dosmrtni sovražniki Srbi in Hrvati so se združili v koaliciji, ki stoji sedaj, po dunajskem procesu, kristalno čista in trdna kakor jeklo pred svetom. Tej stranki se moramo tudi Slovenci pridružiti, ako nam je resno mari trializem, kajti obzorje hrvatskih "furtimasev" sega le od Kulpe do Drave. Slovenci, pravoslavni in mohamedanski Bošnjaki obrnejo Slovenem in Hrvatom takoj hrbet, ako bi nameravali ustanoviti trializem na tako enostranski podlagi.

Nameravani trializem pod habsburško dinastijo se dá izvršiti le na podlagi konciliantnosti. Zato pa moramo Jugoslavani obsojati vsak pretirani klerikalizem, naj si bode potem katoliški, pravoslavni ali islamski.

Tudi med prepirajočimi Slovenci mora nastati neki "modus vivendi" in to bližanje je vendar lažje, nego je bilo med Hrvati in Srbi. — Slovjanska stranka se je pred kratkim še sama izogibala nestrpnosti ter bila nekako pripravljena za skupno delo. Ali, kakor kaže, so neke vrste fanatiki, katerih niti dogodki 20. septembra niso spametovali, dobili krmilo v roke in ti hočejo vse uničiti, kar ne soglašajo popolno z njimi. To pa nikakor ne more biti dobro ne za slovenski narod in ne za jugoslovansko idejo. Vsaka stranka dosega več z zmernostjo in previdnostjo, nego s sovraštvom in brezobzirnostjo. Porabljam svoje sile ne za uničevanje klerikalizma in liberalizma med nami, ampak za obrambo obojnih Slovencev, ki so zlasti ob Dravi v največji stiski.

Naravnost smešni so napadi na Ciril-Metodovo družbo, ki dela edino le za slovensko in katoliško stvar; saj ima celo nune na svojih zavodih. Vsakega, še tako strastnega zelota bi moralo veseliti, da takozvani brezverski liberali toliko žrtvujejo za narodno-vrsko stvar. Ne nasprotovati, ampak posnemati jih je treba! V izglede so vsem mlačnim Slovencev.

Ustanovitev družtev "Orlov" in prizadevanje, da se mase naroda pridobijo za telovadbo, je hvalevredna; obojati se pa mora hujskanje proti Sokolom ter pozivanje na nekako krizarsko vojno proti hudobnim "liberalcem". S takim početjem se temeljito izpodkopava sloga med Jugoslavani. V posmeh smo tudi Lahom in Nemeem.

Ostndni so tudi napadi na posamične velezaslužne rojake, zlasti — ker so ti napadi večkrat neosnovani, navadno pa jako pretirani in zavili. S takimi napadi ne izgublja le dotični list na ugled, ampak tudi stranka, ki za listom stoji. Borimo se za načela, pustimo pa osebnosti pri miru! Saj popolnosti ne naha-

jamo nikjer med zemljami.

—Prenehati mora tudi v naših časopisih takozvana "farska gonja", kakor tudi napadi na učiteljstvo. Nestrpnost proti liberalcem je tudi največ krivda, da naša stvar tako malo napreduje po mestih in trgih na Koroskem in Spodnjem Štajerskem. — Zdravimo se proti skupnemu sovražniku, ki je posebno v obojnih deželah še jako močan! Zdravimo se pa tudi Slovenci v središču in skupno

ve. Naš agid pa bode gotovo dobro vplival tudi na male stranke na Hrvatskem, v Dalmaciji, Bosni in Hercegovini.

Videle bodo svojo rešitev v združenju s srbsko-hrvatsko koalicijo in z nami.

Potem pa se tudi uresničuje Vodnikove besede iz njegove "Ilirije oživljene":

"Ilirija vstan!" Svobodnosti tvoje napočil je dan."

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ni upravnništvo ni uredništvo.

Denver, Colo. Imenovana slovenska tržnica prodaja samo zanesljivo, posušeno blago. Svetovati je vsem Slo-

venem, da kupujejo pri domačinih in ne pri tujcih. In zakaj tudi pri tujcih, ko imamo dovolj slovenskih trgovcev, ki nam tako radi postrežejo! Naša dolžnost je, da jih podpiramo.

Kdor potrebuje fine, zlate ure in sploh kako zlatino, naj se obrne na slovensko tržnico Dergance, Videtič & Co. v Denverju, Colo. Opozorjamo tudi na oglas, ki ga ima dotična tržnica v našem listu.

Sreča! Sreča!

PRICNITE NOVO LETO Z NALOŽITVIJO DENARJA, KAR VAS OSREČI IN OBOGATI

Prodajamo delnice rudnika, ki se nahaja v Blezardu, blizu Sudburyja Ontario, Canada. Proračunano je, da se v tem rudniku pridobi vsako leto lahko za \$4,000,000.00 rube.

Najvarnejša in najhitrejša korist naseča naložitev denarja v letu 1910.

Delnice \$2.50 komad.

VREDNOST SE BODE V KRAJEM POČETVORILA Potem se bode Vaš denar ravno za toliko pomnožil.

Glasom izjave rudniških zvedencev v Zedinjenih državah glede tega rudnika, se mora v njem pridobiti za

ŠESTDESET MILIJONOV DOLARJEV RUDE, VAŠE DELNICE BODO POTEM VREDNE NA TISOČE DOLARJEV. VI BODETE OBOGATELI.

Ta ponudba bode veljavna le par dni. Izpolnite vsled tega tako infirezite z dolajšnju prošnjo, v katero napišite Vaše ime in naslov ter število delnic, ktere hočete kupiti. Ter pošljite vse to nam. Manj kot štiri delnice se ne prodajo. To velja \$10.00.

4000 ton rube je pripravljeno za razposlanje in v par dneh se vrednost Vaših delnic pomnoži. Vsaki dan pomenja za rudnik dan nadalnje pridobitve in trajna pomnožitev pridobitve pomenja večjo vrednost delnic.

NE ODLAŠAJTE. — Velika bogastva ameriških milijonarjev so nastala, ker so kupili delnice tedaj, ko so bile po ceni.

Zemljiška last je jamčena po vladi dežele Ontario.

Izpolnite sledeči kupon:

Želim delnic vaše družbe, vsled česar prilaganjnakaznico ali money order za \$..... v polnem znesku.

Ime

Naslov

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIČ, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKŠ KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyoming.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NAZORNICI:

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, 1700 E. 28th St., Lorain, Ohio.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115 — 7th Str., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, III. porotnik, Box 55, Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA."

PRISTOPILO.

K društvu sv. Mihaela št. 40, Claridge, Pa., Frane Končina, 1870, 12534 L, Društvo šteje 91 članov.
K društvu sv. Jurija št. 22, So. Chicago, Ill., Tomo Grahoviz, 1892, 12535 L, Jacob Staidohar, 1884, 12536 L, Franjo Kokotović, 1875, 12537 L, John Mordush, 1884, 12538 L, Jos. Dasović, 1884, 12539 L, Ambrož Grahoviz, 1866, 12540 L, Frank Nikšić, 1871, 12550 L, Dr. št. 129 članov.
K društvu sv. Janeza Krstnika št. 71, Collinwood, O., 12. jan. Andrej Bukovec, 1880, 12543 L, Josik Žerjal, 1884, 12544 L, Fr. Kastilik (II.) 1869, 12545 L, Iv. Palič, 1884, 12546 L, Mihael Kovka, 1882, 12547 L, Društvo šteje 47 članov.

K društvu sv. Frančiška št. 54, Hibbing, Minn., 12. jan. Niek Pralica, 1884, 12548 L, Društvo šteje 51 članov.
K društvu sv. Alojzija št. 19, Lorain, O., 11. jan. Ant. Kozlić, 1866, 12527 L, Ant. Onahen, 1878, 12528 L, Društvo šteje 87 članov.
K društvu sv. Roka št. 94, Waukegan, Ill., 11. jan. Jos. Birtić, 1887, 12529 L, Jožef Mikuš, 1880, 12530 L, Društvo šteje 24 članov.
K društvu sv. Cirila in Metoda št. 1, Ely, Minn., 11. jan. Adr. Kraje, 1879, 12531 L, Ant. Lauka, 1889, 12532 L, Frank Lauka, 1882, 12533 L, Društvo šteje 130 članov.

SUSPENDIRANI.

Iz društva sv. Frančiška št. 54, Hibbing, Minn., 14. jan. 1910: Frank W. H., 11579 L, Louis Zalc, 4241 L, Društvo šteje 49 članov.
Iz društva sv. Jožefa št. 74 v Tyre, Pa., dne 3. jan. 1910: Johan Razpet, 7779 L, Društvo šteje 28 članov.

ZOPET SPREJETE.

K društvu sv. Alojzija št. 18 v Rock Springs, Wyo., dne 3. januarja: Alojzij J. Pire, 11673 L, Društvo šteje 221 članov.
K društvu sv. Barbare št. 4 v Burdine, Pa., dne 12. januarja 1910: Jos. Kokalj, 10125 L, Društvo šteje 72 članov.
K društvu sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill., dne 12. januarja 1910: John Jerbič, 7576 L, Peter Čerovatz, 4947 L, Društvo šteje 131 članov.

UMRLI ČLANI.

Brat Jaro Ojčević, rojen l. 1870, cert. št. 11976, član društva sv. Jurija št. 22 v So. Chicago, Ill., je umrl dne 5. januarja 1910. Zavarovan je bil za \$1000.00. Društvo šteje 122 članov.
Brat Ivan Palčar, rojen l. 1852, cert. št. 246, član društva Vitezi sv. Jurija št. 49 v Kansas City, Kansas, je umrl dne 3. januarja 1910. Zavarovan je bil za \$1000.00. Društvo šteje 63 članov.

PRESTOPILI.

Brat Anton Hrvatič, cert. št. 10985, raz. II., član društva sv. Štefana št. 58 v Bear Creek, Mont., je prestopil dne 3. jan. k društvu sv. Mihaela št. 88. v Roundup, Mon. Prvo društvo šteje 47, drugo pa 2 člana.
Z bratskim pozdravom
GEO. L. BROZICH, gl. tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Prijeta tatila. Mesec listopada lanskega leta je bilo posestnika Alojziju Strupiju na Zabjaku v Ljubljani ukraden več oklebe in perila, skupne vrednosti 124 K. Kot osumljenka je bila takrat prijeta njegova bivša služkinja, a je bila, ker ni bilo dokazov, takoj izpuščena. 12. jan. pa je policija prijela tatilo v osebi 18letne brezposelne služkinje Frančiške Jezenškove, rod. iz Krašnje okr. Kamnik. Jezenškova je takrat obiskala Strupijevo dekle in obleko pokradla. Jezenškova je tudi v Rožni dolini kjer je stanovala, ukradla svoji stanovaljki pelicino in bluzo. Ukradenaa Strupijeva obleka se je našla v stanovanju v Rožni dolini. Jezenškovo so izročili deželnemu sodišču.

Vlom v Sturjah. V noči od 10. na 11. jan. so vlomili dosedaj še neznan tatovi v prodajalno "Konsumne zadruge" članov podružnice "N. D. O." v Sturjah pri Ajdovčini. Navzorni so vrata z dvorišča ter odprli več vrat s ponarjenimi ključi. Mišali so pač, da dobe večjo svoto denarja, ki je bila po dnevi v prodajalni, ker je bilo ravno običajno 14-dnevno vplačilo. Toda to se jim ni posrečilo, kajti denar je bil drugje varno spravljn. Dobili so le nekaj drobiža ter vzeli nekaj sladkorja, kave, sira, ribe in nožev. Škoda znaša približno 100 K, ki je pa deloma zavarovalniški pokrit. Ključalci in nasprotniki so bili zelo veseli tega, ker so mislili, da to gotovo uniči zadruge in obenem tudi organizacijo. Povemo jim pa, da se zelo motijo, zakaj kakor se je razvila "Nar. Del. Organizacija" v Sturjah in Ajdovčini, tako se bo razvila tudi konsumna zadruga, pa če jim je to všeč ali ne.

Kranjski deželni zbor. Dne 12. jan. v seji je vložil dr. Šusteršič predlog, glede volilne dolžnosti. — Dr. Tavčar in dr. Triller vložita interpelacijo zaradi nepravilnega postopanja dežel. glavarja z dr. Lampetovim dodatnim predlogom k zakonski predlogi za oporistev osebne dohodarine od deželnih doklad v seji dne 28. dec. 1909, kateri predlog bi se bil moral kot samostalni predlog v smislu § 24. opraviti pred vsem odkazati kakemu odseku, kar dotični predlog v deželnem odboru ni bil nikdar sprejet in ga torej dr. Lampe ni stavil v imenu dežel. odbora. — Predlog o zvišanju letne dotečaje za agrarne operacije se izroči finančnemu odseku, predlog za mostnino od avtomobilov na deželnem mostu čez Savo pri Radefah pa upravnemu odseku. — Finančnemu odseku se izroči predlog glede odplačila dolga za zgradbo deželnega gledališča. — Sprejme se predlog in resolucija proti razširjenju konsumnega davka na vino. — Predlog o novem občinskem redu za Ljubljano mora dežel. glavar na svojo sramoto odstaviti z dnevnega reda ter ga odkazati ustavnemu odseku, kar se namreč svoj čas ni zgodilo.

CARNEGIE TRUST COMPANY,
115 Broadway, New York.
Glavnica in prebitok \$2.500.000,00
Depozitarna za državo in za mesto New York.
URADNIKI:
J. B. REICHMANN, President.
JAMES ROSS CURRAN, Vice-President. ROBERT L. SMITH, Vice-President.
FRANK C. DICKINSON, Treasurer. ROBERT B. MOOREHEAD, Secretary. JOHN J. DICKINSON, Jr., Asst. Treas. ALBERT E. CHANDLER, Asst. Sec'y.
LAWRENCE A. RAMAGE, Trust Officer. CHARLES E. HAMMERT, Asst. Tr.
LESTER G. BALL, Auditor. CHAS. M. SCHM, Asst. Auditor. PHILIP J. ROBY, Jr., Cashier.
Določena depozitarna za New York Cotton Exchange.
New York Produce Exchange in New York Coffee Exchange.
Zastopnik države v blaginjske za državo Tennessee.
Carnegie varnostne shranilice pod bančniški pravit.

Umrla je na Verdu pri Vrhniki Elizabeta Žitko, rojena Sedmak.

PRIMORSKE NOVICE.

Tatvine v Gorici. — Dan na dan čujemo o tatvinah in poskušanih tatvinah v Gorici. Pred kratkim sta bila že skoro udrta v neko trgovino z jestvinami na Št. Peterski cesti zvečer dva tatova, pa sta storila to še malec prezgodaj, kajti ljudje so se žuli, slišali ropot ter hoteli iti pogledat, kaj je. Tatova sta jo popihala, kar so ju mogle noge nesti; "ključ", s katerim sta odpirala, jima je odpadel. — Predzrost tatov je velika. Tako se poroča, da je pred kratkim zvečer slišala neka gospa na Tekališču v sebi, ki jo ima v najemu neki gospod, ropot in korake. Mislija je, da se je vrnil oni gospod, pa pralaša je vendar čez čas pri vratih: Kdo je? Odgovor: Jaz sem. Oglasil se je bil tat ki je vse prebrskat in preiskal, kar so pozneje videli, ko jo je odkril lepo tiho, kakor je bil prišel.

Samomor one deklice Schenke iz Stajerske, katero truplo so potegnili iz Soče, je v zvezo s samomorom dragonskega korporala; ona je bila doma iz Brucka, on je iz Grada. To pa je izmišljeno. 15letna Emma Schenke je bila siromašna punica, slabo oblačena; v zadnjem času si skoro ni upala iz hiše; nahajala pa se je v blagoslovljenem stanu. Najbrže v obupu se je vrgla v Sočo, kjer je našla smrt. Pokopali so jo v Št. Andrežu. — Oni dragonski korporal je šel v smrt baje iz strahu pred drugo operacijo; baje je imel neko bolezen ter so ga že enkrat operirali.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Za župana v Brežicah je iznova izvoljen Falešehini, ki županuje že od leta 1893. Za svetovalec so izvoljeni "Nemci" Schmiderschitsch, Matheis, Zehner in Ornik.
Podružnica "Südmarke" se je ustanovila za Svičino in Zornjo Sv. Kunigundo. Ta dva okraja sta v skrajni nevarnosti, da se popolnoma ponemčita.

HRVATSKE NOVICE.

Zloglasni Argus v Zagrebu. Zagreb, 13. januarja. Tu se je zopet pojavil znanji Pjerotić, ki je pod psevdonimom Argus jel prvi v "Hrvatskem Pravu" dolžiti hrvatsko-srbsko korlacijo, zlasti pa poslance Supila, da je v zvezi s srbsko vlado. Supilo je radi teh obrekovanj tožil "Hrvatsko Pravo", a to je takoj zlezlo pod klop ter preklicalo svoje dolžitve. Pjerotić — Argus je sedaj v Rauehovi službi in sodeluje pri listu "Ustavnost."

BALKANSKE NOVICE.

Mađarska ljubezen do Bosne. Skoraj smera veselja so poskakovali Bosanci, ko so jih posetili pred meseci člani budimpeštanske trgovske in obrtne zbornice. Kaj vse so jim obljubovali "mađarski brati" pri rujni kapljici vina in šampajneu! Kako bodo dvignili gospodarski in politični ugled doslej zapuščene Hercegovine! Komaj pa so Mađari prišli od obiska domov, so že pokazali, kako oni umejo gospodarsko povzdigo anektiranih dežel. Naredili so za uvoz bosanskega premoga tako visoko tarifo, da mu je pot na Ogrsko, Hrvatsko in Slavonijo popolnoma zaprla! S takimi odredbami se bo res neznanstvo dvignilo blagostanje najpogostejših avstrijskih dežel! Bosanci naj bodo zadovoljni, da jim je bila usoda tako mila!
Železniška nesreča. V bosanskem Travniku je trčil vsled napačno premaknjenih tračnic mešan vlak v tri vozove. Jeden popotnik in trije sprevozniki so bili lahko ranjeni.
Častnik oropal blagajno. V Sarajevu je nadporočnik 49. pešpolka Benjamin Paehany, rojen Srb iz Banata, na sleparski način izposloval da se mu je "v popravu" izročila blagajna njegovega bataljona. Dal jo je prenesti v bližnjo vojaško barako

in nedavno so jo našli drugo jutro vlomljeno in oropano. Vzel je iz nje 6000 kron in pobegnil v Srbijo. Domneva se, da je to političen čin, kajti Paehany je živel skromno in ni imel dolgog; sin je jako bogate rodbine.

RAZNOTEROSTI.

17letna roparka oproščena. — Dunajska porota je oprostila 17letno Roso Wastell, ki je napadla v gozdu pri Moedlingu svojo sosprehajalko 89letno staro Marijo Santner ter ji odtrgala na vratu privezано mošnjo. Do tega sklepa je prišla porota, ker so zdravniki izjavili, da je obtoženka moralno popolnoma zaostala in vrhu vsega še dedno podvržena zločinom.

Senzacionalni preokret v aferi Hofrichter. Dunaj, 13. jan. "Neues Wiener Journal" priobčuje poročilo o senzacionalnem preokretu v aferi nadporočnika Hofrichterja. List zatrjuje, da je Hofrichter popolnoma nedolžen, kriv pa je neki drugi nadporočnik. Zglasil se je namreč sin nekoga drogistu, rod. Hrvata, ki je izpovedal, da je bil v prodajalni njegovega očeta dne 5. novembra nek nadporočnik, ki je pod pretvezo, da potrebuje strup proti podganam, nabavil veliko množino cikalkalija. Tega mladeniča so konfrontirali s Hofrichterjem. Ko je Hofrichterja natanko ogledal, je kategorično izjavil, da on ni bil tisti, ki je v očetovi drogeriji nabavil cikalkali. Pri preiskovalnem sodniku Kunzu se je javil trgovec z železnino, Pfeil, ki je izpovedal, da je bil prvi teden meseca novembra pri njem neki nadporočnik, ki je rekel, da je v izlozbi videl, da ima na prodaj tudi fotografske aparate. Pripomnil je, da on bi kupil ta aparat, toda samo pod pogojem, da dobi z njim tudi primerno količino cikalkalija. V tistem trenutku je vstopil v prodajalno neki stotnik. Nadporočnik se je, ne da bi ga pozdravil, potuhnil in odšel. Tudi Pfeil je bil konfrontiran s Hofrichterjem, tudi Pfeil je z vso odločenostjo izjavil, da Hofrichter ni bil dotični nadporočnik, ki je pri njem kupoval fotografski aparat. Korno poveljstvo je izdalo ukaz, naj se zglesi dotični stotnik, ki je bil prve dni meseca novembra pri Pfeilu. Če je ta ukaz imel uspeh, se še ne ve.

Nov ples. — Kakor vsako leto, tako se je vršilo tudi letos veliko zborovanje plesnih učiteljev v Parizu. Taka zborovanja sklenejo za pustno sezono nov ples. V to srčno pošljejo že prej enega plesnega učitelja po svetu, naj iztakne kak nov narodni ples. Tako je našel plesni učitelj Rabaillaa na Japonskem v Josivari, nekem predmestju glavnega mesta Tokio, kjer stanujejo japonske kurtizane, nov ples, kateri imenujejo Japonke "zibanje trave v vetru." Dva tedna so učile kurtizane Rabaillaa ta ples, ki se bo sedaj nekoliko povzpnil, ter pride na plesni red vsakega večjega plesa pod imenom Josivari. Naj bo, bomo se to poskusali!

80.000 K ukradenih. — V Piski na Ogrskem so dobili železno kaseto, v kateri je bilo 80.000 K, ki so bile poslale iz Deve v Piski v izplačilo lalavcem, prazno v poštnem vozu. Preiskava ni ničesar dognala.

Norec v sodni dvorani. V Parizu se je slekel na stopnišču neki blazen človek do nagega in stopil kot tak v sodno dvorano, kjer se je vršila ravno razprava. Neki odvetnik ga je pokril s svojim plaščem in potem so uoreca prepeljali v bolnišnico.

Zopet umori na Poznanjskem. — Blizu postaje Jablona se je našlo železniškega čuvaja Martina Kurka, njegovo ženo in tri mlade otroke umorjene. O storileh ni ne duha ne sluha.

Star zaljubljenec. V Pečuhu se je obočil 90letni bogati mešan Makai zaradi — ljubezni. Bil je zaljubljen v 16letno lepo deklico, katerega ga je zaradi denarja hotela tudi vzeti, a ji tega starši niso dovolili. Iz obupa se je na to zaljubljeni starček obesil.

50.000 knjižic ZASTONJ MOŽEM.

Vsaka knjižica je vredna \$10.00 bolnemu človeku.

Ako trpite na katerikoli tajni moški bolezni, želimo, da takoj pišete po to čudežno knjižico. V lahko razumljivem jeziku vam ta knjižica pove, kako se na domu temeljito zdravi sifilis ali zastrupljenje krvi, životna slabost, zgruba spolne kreposti, revmatizem ali kostobol, organske bolezni, želodec, jetra in bolezni na obistih in v mehuruju. Vsem tistim, kateri so se že nastili in naveličali večnega plačevanja brez vsakega uspeha, je ta brezplačna knjižica vredna stotine dolarjev. Ona vam tudi pove, zakaj da trpite in kako lahko pridete do trdnega zdravlja. Tisoci mož je zadobilo perfektno zdravlje, le leno moč in poživljenje potom te dragocene knjižice, ki je zaloga znanosti in vsebuje stvari, katere bi moral vsak človek znati. Zapomnite si, ta knjižica se dobi popolnoma zastonj. Mi plačamo tudi poštnino. Izpolnite odrezek spodaj in pošlite nam ga s dneves, na kar vam mi pošljemo našo knjižico v vašem materinem jeziku popolnoma zastonj.

POŠLJITE NAM TA ODREZEK ŠE DANES.

Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 702 Northwestern Bldg, 22Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje: Zanima me ponudba, s katero nudite Vasoknjižico brezplačno, in prošim, da mi jo pošljete takoj.

Ime
Pošta Država

DOLGO ŽIVLJENJE.

Naravna želja vsakega človeškega bitja je podaljšati življenje kolikor mogoče. Naravoznanzi vseh vekov so na vso moč skušali iznajti krepčilo življenja. Ker ne smemo misliti, da bomo vedno živeli, a življenje pa lahko podaljšamo — je resnica. Vsi zdravi niki priznajo, da je temelj življenja v prebavnih organih vsakega živega bitja. To je v onih prostorih telesa v katerih se hrana pretvarja. Kakor hitro je kateri teh prebavnih organov v neredu, trpi celo telo. Ako ta bolni organ hitro ozdravimo ohranimo si zdravje in moč. — Le eno zdravilo je ki odstrani vse nadloge prebavnih organov, in to je dobroznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino.

To ni tajno zdravilo, ker je narejeno iz čnega rdečega vina in importiranih grenkih želišč. Ne vsebuje škodljivih tvarin, za to je absolutno varno za vsak, še tako mežen želodec. Še zdravim ga je priporočati, eno čašico ali dve o priliki, da se prebavni organi ohranijo v dobrem stanju.

To je čudežno zdravilo
oistri okus, krepča živce,
čisti kri, čedi obrazno barvo,
pomnoži pozum,
odstrani neprebavnost,
doneso mirno spanj,
daljša življenje.

Rabi je lahko cela dru ina, od najstarejega do otroka v zibelki. To se ne more trditi o katerem drugem zdravilu. Čistočo tega zdravila jamči po vladi Združ. držav — Ser. No. 346. Tisoči zahvalnih pisem od ljudi potrjuje zdravilno vrednost tega leka. Zdravniški nasvet pošljemo brezplačno. Pišite nam v materinem jeziku.

JOS. TRINER
1333-9 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.
Ne pozabite poskusiti Trinerjeve Hrvatske Importirane Slivovice in Slovenskega Brinjevca, vse domačega izdelka.

VABILO GLEDALIŠKI PREDSTAVI
in
MAŠKARADI
ki jo priredi
SLOV. DRAM. POD. DR.
* LUNDER-ADAMIČ *
na PUSTNO NEDELJO zvečer
ob 8. uri v Knavsovi dvorani
6. februarja 1910.

VSPORED I. BUCEK V STRAHU
Burka. Spisal Rado Murnik.
II. Po igri maskarada, razdelitev lepih dobitkov trem maskam.
III. Med maskarado ples, prosta zabava, šaljiva pošta in srečolov.

Za okrepčila in točno postrežbo bode obilo preskrbljeno.
Začetek točno ob 8. uri zvečer.
Vstopnina 35c. in 25c.
K obilni udeležbi vabi ODBOR.

BUCEK PRED DVOBOJEM.

Med maskarado ples, prosta zabava, šaljiva pošta in srečolov.

Za okrepčila in točno postrežbo bode obilo preskrbljeno.

Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Vstopnina 35c. in 25c.

K obilni udeležbi vabi ODBOR.

NAZNANILO.

Rojakom v Pittsburgu, Pa., in okolici naznanjam, da se nas je oddelilo tukaj večje število Slovencev, da nobeden eden mesec ne kupi mesa vsled neznosne drageje. Rojaki, ako hočete, posnemajte nas, da si tako z bojkotom pomoremo do primernih cen na meso.

Josip Gračner, posetnik in trgovec, 4910 Plum Alley, Pittsburg, Pa. (24 & 29 jan & 5 feb)

NA PRODAJ.

LEPO POSESTVO v vasi Zapotok št. 9, županija Zelimlje, se prodaja za nizko ceno. Posedstvo obstoji iz dobro osnažene in za gostilno pripravljene hiše, poda, kašče, 2 hlevov, 2 kletij, 2 velikih njiv, enega dela košenine, gmajne in nekoliko komunjšine. Cena vsemu je le \$1250. Vse podrobnosti daje: Matthew Kikel, 921 Franklin Ave., Youngstown, O. (26-31—1)

Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravnštvo ne uredništvo.

Podružnice
Spljet, Celovec
in Trst
Delniška glavnlca
K 3.000.000

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2
sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje po št. 410
Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnem kurzu
Naj zastopnik za Zedinjene države je tvrdila
FRANK SAKSER CO., 82 Cortlandt Street, New York.

Podružnice
Spljet, Celovec
in Trst
Rezervni fond
K. 300.000

JAKOB VANEK